

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1804/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 124/2019 од 13.11.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 124/2019 од 13.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 124/2019 од 13.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 123/19 од 07.06.2019. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, исплати 300 евра у динарској противвредности на дан исплате, по средњем курсу НБС са законском каматом почев од 07.06.2019. године, као дана пресуђења до коначне исплате; док је ставом другим изреке, део захтева преко досуђених 300 евра до тражених 3.000 евра са припадајућом каматом одбијен као неоснован. Тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова спора плати 59.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 124/2019 од 13.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично су усвојене жалбе странака, па је преиначена првостепена пресуда, тако што је досуђени износ повећан на 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС, са каматом од 07.06.2019. године као дана пресуђења до исплате, док је у преосталом делу до тражених 3.000 евра у динарској противвредности за износ од 2.100 евра са законском затезном каматом од пресуђења до исплате одбијен као неоснован. Преиначена је и одлука о трошковима поступка по жалби тужене, тако што је досуђен износ трошкова од

59.400,00 динара снижен на износ од 16.200,00 динара, са каматом од извршности до исплате, а за разлику између досуђеног до траженог износа захтев је одбијен. Тужена је обавезана да тужиоцу исплати 4.320,00 динара, на име трошкова жалбеног поступка. Захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се ревизијом не би могла побијати, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према одредби става 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року. Наводима ревизије оспорава се одлука само у погледу висине износа за који судови налазе да представља адекватно обештећење због утврђене повреде права. Имајући у виду да одлука о висини накнаде, као адекватном обештећењу, зависи од чињеничног стања утврђеног у току поступка и на коме је заснована одлука у сваком конкретном случају, то Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, што значи да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом, имајући у виду означену вредност предмета спора, правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Из наведеног разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић